

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У 1485/14
30.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Момчило Јовановић, адвокат из Новог Београда, Шпанских бораца 10/1, против туженог Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда, Сектора за нормативне и управно-надзорне послове, Београд, ради поништаја решења X -10 број: 355.4-571/2013 од 27.11.2013. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења комуналног инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Нови Београд III број: 355-3378/13 од 29.07.2013. године. Решењем првостепеног органа од 29.07.2013. године наређено је тужиоцу да у року од 5 дана од дана пријема тог решења, о свом трошку уклони монтажно демонтажни објект башту отвореног типа површине око 20м², са елементима који чине: 8 (осам) столова, 32 (тридесетдве) столице, 3 (три) расклопиве тенде, 1 (један) пано за излагање менија и ценовник, са јавне површине испред угоститељског објекта Б.Б. у ул. ... број ... и ..., локал ... и ... у ... и наведену површину врати у уредно и исправно стање. Истим решењем је одређено да уколико не поступи по налогу, извршење ће се спровести принудно преко других лица о његовом трошку, о чему ће се донети посебан закључак, уз упозорење да жалба изјављена против решења не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду дана 29.01.2014. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да се башта налази на платоу, на коти високог приземља и има посебан статус, јер се налази изнад гараже

и испод станова, те не може имати третман јавне површина, односно другог грађевинско земљиште намењеног за јавно коришћење. Стим у вези указује на одредбу члана 2. тачка 6. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 72/09 и 81/09), којим је прописано шта представља јавну површину, као и на урбанистичку документацију, која такође указује да део простора где се налази стамбена зграда у улици ... представља високо приземље комплекса који није предвиђен за јавну намену. Тужилац наводи и то да је вештак грађевинске струке у налазу и мишљењу од 08.07.2010. године прецизно утврдио да се ради о простору спољњег наткривеног платоа стамбено - пословне зграде у улици ..., ..., ..., ..., ... и ..., на нивоу високог приземља, у ком налазу је наведено са којих разлога се тај простор не може третирати као јавна површина, како то произлази и из налаза и мишљења вештака архитекте – урбанисте, којег је тужилац ангажовао након што је пресудом Управног суда од 20.09.2012. године, којом је поништено претходно решење туженог, указано да је у вези спорног питања (питања јавне површине) потребно да се изјасни и урбаниста. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), решио предмет без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем наредио тужиоцу да уклони монтажно демонтажни објекат башту отвореног типа, површине око 20 м², са елементима наведеним у образложењу ожалбеног решења, са јавне површине, испред Б.Б. у Улици ... бр. ... и ..., локал ... и ... у ... и да наведену површину врати у уредно и исправно стање, применом одредаба чл 2. ст. 5. и 7., чл. 6., 16. и 12. ст. 1. алинеја 1. у вези са одредбом члана 22. Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду ("Службени лист Града Београда", бр. 31/02...10/11). Ово јер је у проведеном поступку у вршењу инспекцијског прегледа дана 19.07.2013. године комунални инспектор утврдио да је на површини испред Б.Б. у ул. ... број ... и ... тужилац поставио наведену башту отвореног типа са елементима, без решења надлежне организационе управе ГО Нови Београд, односно без одобрења Одељења за грађевинске комуналне послове и инвестиционо пројектовање Управе Градске општине Нови Београд. О извршеном инспекцијском прегледу сачињен је записник број III-355-3378/13 од 19.07.2013. године који је тужилац потписао без примедба на записник, наводећи при томе да предметна површина није јавна површина и да има сагласност станара за постављање баште. У образложењу оспореног решења, тужени је навео да из дописа Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове бр. IX – 20 број: 350.8-13/13 од 24.01.2013. године произлази да предметна површина према члану 6. Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду ("Сл.лист града Београда" бр.31/02...10/11), представља " друго грађевинско земљиште намењено јавном коришћењу " и може се користити за постављање привремених објекта у које спадају баште угоститељских објеката под условима ближе дефинисаним Правилником о постављању баште

угоститељских објеката на јавној површини ("Сл.лист града Београда" бр. 31/02...37/12). Ценећи наводе жалбе, тужени је оценио као неоснован навод жалбе да се ради о површини која није јавна, јер је чланом 6. Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду, између осталог прописано, да се под јавним површинама у смислу те одредбе Одлуке сматрају и слободни простори између зграда намањени за јавну употребу, пролази између колонада, јавни пасажи, пешачке комуникације, интерне саобраћајнице. Тужени је, такође, оценио као неоснован навод жалбе да се према налазу и мишењу судских вештака грађевинске и урбанистичке струке предметна површина не може третирати као јавна, јер су вештаци ценили намену површине у смислу одредаба Закона о планирању и изградњи, док је у овом предмету намена предметне површине одређена у смислу Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду, те је првостепени орган ради утврђивања те чињенице прибавио налаз организационе јединице Градске управе града Београда надлежне за послове урбанизма, која сходно члану 34. Правилника о постављању баште угоститељског објекта на јавној површини, даје сагласност за техничку документацију приликом издавања одобрења за постављање баште, односно у поступку издавања одобрења за постављање баште цени намену површине на којој се башта поставља.

Одредбом члана 6. Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду ("Сл.лист града Београда" бр. 31/02...10/11), прописано је да је јавна површина у смислу ове одлуке грађевинско земљиште намењено за јавно коришћење, и то, између осталог, и друго грађевинско земљиште намењено за јавно коришћење.

Одредбом члана 12. став 1. алинеја 1. Одлуке о условима и начину постављања привремених објеката на јавним површинама у Београду, прописано је да се привремени објекат уклања када је постављен или се користи без одобрења.

Одредбом члана 32. Правилника о постављању баште угоститељског објекта на јавној површини ("Сл.лист града Београда" бр.38/10...37/12), прописано је да се захтев за добијање одобрења за постављање баште подноси организационој јединици управе градске општине надлежној за комуналне послове на чијем подручју се угоститељски објекат налази (у даљем тексту: надлежна организациона јединица).

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је и по оцени суда одлучио тужени када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку довољно разлога које као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио навод тужбе којим тужилац указује на пресуду Управног суда 14 У 11513/11 од 20.09.2012. године и налог дат том пресудом, али налази да су ти наводи неосновани и без утицаја на одлуку у овом предмету. Ово стога што је наведеном пресудом суда, у том предмету тужба уважена из процесних разлога, због повреда одредаба чл. 199. став 2. и 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Сл.гласник РС" бр. 30/10) и недостатака доказа за изнете тврдње органа, односно недостатка налаза урбанистичких стручних органа и организација у погледу статуса спорног простора, што у овом предмету није случај, јер је у проведеном поступку, пре доношења ожалбеног решења првостепени орган прибавио допис Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-20 број: 350.8-13/13 од 24.01.2013. године, којим је дефинисано да предметна површина представља део колонаде високог приземља којом су повезани сви локали приземља и сви улази у зграде, односно " друго грађевинско земљиште намењено јавном коришћењу " и може се користити и за постављање привремених објеката,

које мишљење је садржано у списима предмета достављених суду и са којим је тужилац упознат током поступка.

Код напред наведеног, суд је остале наводе тужбе оценио као наводе без утицаја на другачију одлуку у овом предмету, с тим да су исти већ истицани у жалби и као такви правилно оцењени у образложењу оспореног решења, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, са којих разлога нису посебно образлагани у овој пресуди.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.09.2016. године, 17 У 1485/14

Записничар
Тија Бошковић,с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ/АМ